

2. Obecni na posiedzeniu mogą zabierać głos w sprawie rozpatrywanej przez sąd społeczny.

Art. 12. Przy załatwianiu zatargów i sporów sąd społeczny powinien dążyć przede wszystkim do pojednania stron. Pojednanie stron może nastąpić także przez zawarcie ugody określającej ich wzajemne prawa i obowiązki.

Art. 13. 1. Zależnie od wyniku rozpatrzenia sprawy sąd społeczny stosuje środki wychowawcze. Sąd społeczny może zastosować środki wychowawcze także w wypadku, gdy osoba, której sprawa dotyczy, uchyla się bez uzasadnionych powodów od udziału w posiedzeniu.

2. Środkami wychowawczymi stosowanymi przez sąd społeczny są:

- 1) zobowiązanie do przeproszenia pokrzywdzonego,
- 2) zobowiązanie do naprawienia szkody,
- 3) upomnienie,
- 4) nagana,
- 5) zobowiązanie do wpłaty na wskazany przez sąd społeczny sumy do 300 zł, najwyżej jednak 10% wynagrodzenia za pracę przypadającego zobowiązanemu za dany miesiąc, a w wyjątkowych wypadkach za dwa kolejne miesiące.

Środki wychowawcze wymienione w pkt 1, 2 i 5 można stosować łącznie z upomnieniem lub naganą.

3. Sąd społeczny może zaniechać stosowania środków wychowawczych, jeżeli uzna, że cel wychowawczy został osiągnięty przez udział w posiedzeniu osoby, której sprawa była rozpatrywana.

Art. 14. W wyjątkowych wypadkach, gdy środki wychowawcze, o których mowa w art. 13, należałoby uznać za niewystarczające:

- 1) sąd społeczny w zakładzie pracy może wystąpić do kierownika zakładu pracy o zastosowanie środków przewidzianych w regulaminie pracy,
- 2) sąd społeczny może wystąpić:
 - a) do właściwego organu lub instytucji o zastosowanie odpowiednich środków porządkowych,
 - b) do administracji domu o wszczęcie postępowania sądowego o opróżnienie lokalu w wypadkach niszczenia mieszkania, rażącego lub uporczywego wykraczania przeciwko obowiązującemu porządkowi domowemu albo wywoływania uzasadnionego zgorznięcia u innych najemców lub sąsiadów.

Art. 15. Sąd społeczny wydaje orzeczenie bezpośrednio po naradzie. Decyduje większość głosów składu sądownego. Treść orzeczenia oraz jego motywy ogłasza przewodniczący składu sądownego.

Art. 16. 1. Sądy społeczne powinny dążyć do wykrywania i usuwania źródeł ujemnych zjawisk, będących przedmiotem rozpatrywanych spraw.

2. W tym celu sąd społeczny w szczególności:

- 1) powinien występować do kierownictwa zakładu pracy

z wnioskiem o dokonanie usprawnień, mających na celu usunięcie okoliczności sprzyjających naruszeniom prawa lub zasad współżycia społecznego,

- 2) powinien występować z podobnymi wnioskami do prezydiów właściwych rad narodowych lub podległych im organów i instytucji.

Art. 17. 1. Orzeczenia sądów społecznych nie podlegają zaskarżeniu.

2. Prokurator ze względu na uzasadniony interes społeczny lub stwierdzone naruszenie prawa może skierować do sądu powiatowego sprawę, w której zapadło orzeczenie sądu społecznego. Sąd powiatowy rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym i w razie stwierdzenia, że orzeczenie sądu społecznego narusza prawo lub uzasadniony interes społeczny, orzeczenie to uchyla.

3. Prokurator ze względu na uzasadniony interes społeczny może skierować sprawę będącą przedmiotem postępowania przed sądem społecznym do właściwego organu państwowego.

Art. 18. 1. Sąd społeczny uchwała regulamin, określający szczegółowo zasady organizacyjne oraz tryb postępowania.

2. Wzorcowy regulamin dla sądów społecznych w zakładach pracy uchwała Centralna Rada Związków Zawodowych. Wojewódzkie komisje związków zawodowych zatwierdzają regulaminy sądów społecznych w celu zapewnienia ich zgodności z regulaminem wzorcowym.

3. Wzorcowy regulamin dla społecznych komisji pojednawczych uchwała Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu. Prezydii powiatowych, miejskich w miastach stanowiących powiaty oraz dzielnicowych rad narodowych w porozumieniu z właściwymi komitetami Frontu Jedności Narodu zatwierdzają regulaminy społecznych komisji pojednawczych w celu zapewnienia ich zgodności z regulaminem wzorcowym.

Art. 19. Centralna Rada Związków Zawodowych może wydawać wytyczne dotyczące szczegółowych zasad powoływania, organizacji i sposobu działania sądów społecznych w zakładach pracy oraz stosowania przez nie środków wychowawczych. Wytyczne dla społecznych komisji pojednawczych może wydawać Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu.

Art. 20. Istniejące dotychczas sądy społeczne stają się sądami społecznymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *E. Ochab*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

93

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1965 r.

w sprawie ustanawiania stref ochronnych ujęć i źródeł wody.

Na podstawie art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Strefy ochronne mogą być ustanawiane dla ujęć i źródeł wody, służących w całości lub w części do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę do picia oraz do pro-

dukcji artykułów żywności i lodu sztucznego, jeżeli ustanowienie strefy jest konieczne dla zapewnienia warunków zdrowotnych i niezbędnej ilości wody o odpowiedniej jakości.

2. Strefy ochronne mogą być również ustanawiane dla ujęć i źródeł wody, służących do zaopatrywania w wodę zakładów dla celów innych niż określone w ust. 1, jeżeli pogorszenie jakości wody lub zmniejszenie wydajności ujęcia lub źródła wody mogłoby spowodować straty w gospodarce narodowej.

§ 2. Strefa ochronna ujęcia i źródła wody jest to obszar poddany zakazom i ograniczeniom w użytkowaniu gruntów i korzystaniu z wody, obejmujący ujęcie wody, zbiornik wody stanowiący źródło wody dla jej poboru lub jego część oraz tereny przylegające do ujęcia i zbiornika wody.

§ 3. 1. Strefę ochronną ujęcia i źródła wody dzieli się na teren ochrony bezpośredniej i na teren ochrony pośredniej.

2. Teren ochrony bezpośredniej obejmuje:

- 1) część zbiornika wody w miejscu poboru wody;
- 2) obiekty budowlane gospodarki wodnej i urządzenia związane bezpośrednio z poborem wody;
- 3) obiekty budowlane i urządzenia związane pośrednio z poborem wody w razie konieczności usytuowania ich na terenie ujęcia;
- 4) część terenu przylegającego bezpośrednio do obiektów i urządzeń określonych w pkt 2 i 3.

3. Teren ochrony pośredniej obejmuje zbiornik wody lub jego część oraz tereny przyległe, w których zanieczyszczenia wody lub ziemi oraz zmiany w bilansie wodnym mogą spowodować pogorszenie się jakości wody w ujęciu lub źródle albo zmniejszenie ich wydajności.

4. W uzasadnionych wypadkach może być ustanowiona strefa ochronna obejmująca jedynie teren ochrony bezpośredniej.

§ 4. Strefy ochronne ujęć i źródeł wody ustanawia z urzędu lub na wniosek zainteresowanej jednostki wojewódzki organ administracji wodnej w porozumieniu z właściwymi organami państwowej inspekcji sanitarnej i miejscowego planowania przestrzennego.

§ 5. 1. Na terenie ochrony bezpośredniej może być dozwolone użytkowanie gruntów tylko dla celów związanych z eksploatacją urządzeń służących do ujęcia i poboru wody.

2. Na terenie ochrony bezpośredniej należy:

- 1) zabezpieczyć urządzenia służące do poboru wody przed skutkami powodowanymi niskim stanem wód, powodzią, pochodem lodów i silnym falowaniem wód;
- 2) zapewnić odprowadzenie wód opadowych w taki sposób, aby nie mogły one przedostawać się do urządzeń służących do ujęcia i poboru wody;
- 3) zapewnić zazielenienie terenu w sposób nie powodujący zmniejszenia użyteczności wody lub jej źródeł;
- 4) zapewnić szczelne odprowadzanie poza granicę strefy ochronnej ścieków z urządzeń sanitarnych przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy urządzeniach służących do ujęcia i poboru wody;
- 5) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób nie zatrudnionych stale przy urządzeniach służących do ujęcia i poboru wody.

§ 6. 1. Teren ochrony bezpośredniej powinien być ogrodzony dla zabezpieczenia przed wejściem na ten teren osób nie upoważnionych (§ 5 ust. 2 pkt 5).

2. Granicę terenu ochrony bezpośredniej na odcinkach przebiegających przez wody powierzchniowe należy oznaczyć za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach stałych znaków stojących lub pływających.

§ 7. Jeżeli użytkowanie gruntów lub korzystanie z wody może spowodować pogorszenie jakości wód, warunków zdrowotnych lub wydajności ujęcia i źródła wody, można na terenie ochrony pośredniej wprowadzić ograniczenia w użytkowaniu gruntów i korzystaniu z wód w szczególności w zakresie:

- 1) wprowadzania ścieków do wód powierzchniowych i podziemnych, znajdujących się na tym terenie;
- 2) wydobywania materiałów i lodu oraz wycinania roślin z wód powierzchniowych;
- 3) pojenia bydła i trzody chlewnej;
- 4) moczenia lnu i konopi, prania bielizny, kąpieli;
- 5) rolniczego wykorzystania ścieków;
- 6) grzebania zwierząt;
- 7) urządzania obozowisk;
- 8) urządzania pastwisk;
- 9) postoju obiektów pływających;
- 10) lokalizacji zbiorników i rurociągów do magazynowania lub transportu olejów, materiałów łatwopalnych itp.

§ 8. Zewnętrzna granica terenu ochrony pośredniej powinna być wyznaczona w terenie przez umieszczenie tablic orientacyjnych w punktach przecięcia się granicy tego terenu ze szlakami komunikacyjnymi oraz w innych charakterystycznych punktach terenu.

§ 9. Przy ustalaniu granic terenów strefy ochronnej należy uwzględnić lokalne warunki środowiska geograficznego ze szczególnym zwróceniem uwagi na warunki hydrologiczne i sanitarne miejscowości, w której usytuowane jest ujęcie i związany z nim zbiornik wodny. Dla studzien wierceń granice terenów strefy ochronnej powinny być ustalane przy wykorzystywaniu danych zawartych w istniejącej dokumentacji geologicznej.

§ 10. 1. Wyznaczenie granic strefy ochronnej w terenie i ich ogrodzenie albo oznaczenie należy do obowiązków użytkownika ujęcia wody.

2. Wytyczne w sprawie zasięgu i wyznaczania granic terenów stref ochronnych określi Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej, z Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz z Prezesem Centralnego Urzędu Geologii.

§ 11. Wniosek o ustanowienie strefy ochronnej ujęcia i źródła wody powinien zawierać:

- 1) propozycje co do granic terenów strefy ochronnej wraz z planem sytuacyjnym wykonanym w odpowiedniej skali;
- 2) propozycje co do wprowadzenia w życie zakazów i ograniczeń w użytkowaniu gruntów i korzystaniu z wód na terenie ochrony pośredniej;
- 3) propozycje co do sposobu likwidacji na terenach strefy ochronnej ognisk zanieczyszczenia mogących wpływać szkodliwie na jakość wody zbiornika w miejscu poboru wody i co do sposobu usuwania przyczyn mogących spowodować zmniejszenie wydajności ujęcia;

- 4) uzasadnienie konieczności ustanowienia strefy ochronnej i określenie kosztów jej ustanowienia.

§ 12. Przy likwidacji ujęcia wody lub zaniechania jego eksploatacji wojewódzki organ administracji wodnej powinien z urzędu lub na wniosek zainteresowanych jednostek wydać decyzję o zniesieniu strefy ochronnej.

§ 13. Decyzje wojewódzkiego organu administracji wodnej o ustanowieniu i zniesieniu strefy ochronnej ogłaszane są w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej.

§ 14. Traci moc dotychczasowy normatyw techniczny projektowania i zakładania obszarów ochrony sanitarnej dla wodociągów komunalnych.

§ 15. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

94

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 marca 1965 r.

w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich w Sądzie Powiatowym w Ostrołęce.

Na podstawie art. 6 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się w województwie warszawskim Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Ostrołęce dla okręgów Sądów Powiatowych w Ostrołęce, Makowie Mazowieckim, Ostrowi Mazowieckiej, Pułtusk i Wyszku.

§ 2. Tracą moc:

- 1) § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Ostrołęce, Makowie Mazowieckim i Ostrowi Mazowieckiej.

- 2) § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie zniesienia Sądów Powiatowych w Warszawie (dla powiatu warszawskiego) i Radzyminie oraz utworzenia Sądów Powiatowych w: Piaszynie, Pruszkowie, Nowym Dworze Mazowieckim, Otwocku i Wołominie (Dz. U. Nr 30, poz. 204) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Pułtusk.

- 3) § 2 pkt 11 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1956 r. w sprawie utworzenia sądów powiatowych w nowych powiatach (Dz. U. Nr 2, poz. 16) w części dotyczącej Sądu Powiatowego w Wyszku.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1965 r.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

95

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 marca 1965 r.

w sprawie utworzenia Wydziału dla Nieletnich w Sądzie Powiatowym w Nowym Targu.

Na podstawie art. 6 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się w województwie krakowskim Wydział dla Nieletnich (Sąd dla Nieletnich) w Sądzie Powiatowym w Nowym Targu — dla okręgów Sądów Powiatowych w Nowym Targu (łącznie z Wydziałem Zamiejscowym w Zakopanem), w Myślenicach i w Suchej.

§ 2. Tracą moc:

- 1) § 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do

nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej Sądów Powiatowych w Myślenicach i Nowym Targu.

- 2) § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 stycznia 1956 r. w sprawie utworzenia sądów powiatowych w nowych powiatach (Dz. U. Nr 2, poz. 16).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1965 r.

Minister Sprawiedliwości: *w z. S. Walczak*